

Ontslag wegens arbeidsongeschiktheid

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij beroepschrift van 20 januari 2012, bij de commissie ingekomen op 23 januari 2012, is appellante in beroep gekomen van een beslissing van verweerster van 16 december 2011, houdende opzegging van de arbeidsovereenkomst met appellante per 1 april 2012 wegens arbeidsongeschiktheid. Van verweerster is een verweerschrift ontvangen. Beide partijen hebben producties overgelegd. Op 30 maart 2012 is de zaak ten overstaan van de commissie te Eindhoven mondeling behandeld. Verweerster was aanwezig, vertegenwoordigd door, lid college van bestuur, bijgestaan door haar gemachtigde. Appellante en haar gemachtigde waren, met bericht, niet verschenen. Wel zijn van de gemachtigde van appellante aantekeningen mondelinge behandeling ontvangen.

2. De feiten

Appellante is op 3 november 1990 bij (de rechtsvoorganger) van verweerster in dienst getreden als groepsleerkracht. Op 3 februari 2009 is appellante arbeidsongeschikt gemeld wegens spanningsklachten. Van oktober 2009 tot januari 2010 heeft begeleiding van appellante plaatsgevonden. Na gesprekken, in een periode van mei 2009 tot oktober 2009, kwam tussen partijen vast te staan dat terugkeren op de oude school niet haalbaar was en is besloten dat appellante zou re-integreren op een andere school, maar wel in de eigen functie. In een eindevaluatie van 5 november 2010 van het plan van aanpak staat aangegeven dat beide partijen terugkeer in de oude functie met de daarbij behorende betrekkingsomvang uitsluiten.

Bij beslissing van 23 december 2010 is aan appellante een WGA-uitkering toegekend op basis van 37,40% arbeidsongeschiktheid. In die maand is ook aan de orde geweest een mogelijkheid van een benoeming van appellante in de functie van onderwijsassistent. In die periode verrichtte appellante in het kader van de re-integratie werkzaamheden op het gebied van NT2. Dit is een taak binnen de functie van groepsleraar.

Appellante vond de functie van leraarondersteuner of een RT-functie meer passend. Vervolgens is een outplacementtraject aangeboden. Uiteindelijk is geen overeenstemming tussen partijen bereikt. Bij brief van 18 november 2011 is het voornemen tot opzegging van de arbeidsovereenkomst verzonden en, na ontvangst van de zienswijze van appellante, is bij brief van 16 december 2011 de arbeidsovereenkomst opgezegd.

3. De standpunten van partijen

Het standpunt van appellante komt, kort samengevat, erop neer dat verweerster zich onvoldoende heeft ingespannen om appellante voor de organisatie van verweerster te behouden. Uitgaande van de beperkingen van appellante (waarvan het belangrijkste element is dat zij de volledige verantwoordelijkheid voor een klas niet kan dragen) wordt zijdens verweerster volledige ongeschiktheid voor de eigen functie aangenomen. Op geen enkele wijze is bekeken in hoeverre appellante de eigen functie met een aangepast takenpakket zou kunnen blijven verrichten.

Verweerster stelt zich, kort weergegeven, op het standpunt dat zij aan al haar verplichtingen in het kader van de re-integratie heeft voldaan.

4. De beoordeling

De vraag of verweerster heeft voldaan aan haar re-integratie-verplichtingen dient te worden getoetst aan het Besluit ziekte en arbeidsongeschiktheid voor onderwijspersoneel primair onderwijs (Bza). In dit geval gaat het met name om artikel 20, lid 2, aanhef en sub c:

Indien blijkt dat de betrokkene op grond van ziekten of gebreken is geraakt in een toestand van blijvende ongeschiktheid om aan de aan zijn functie gestelde eisen te voldoen, kan hij worden ontslagen mits:

...

c. er bij het bevoegd gezag voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn.

Voorts is van belang artikel 20, lid 7 en lid 8 Bza:

7.

Ter beoordeling van de vraag of er sprake is van een situatie, als bedoeld in het 2° lid, onder c. is vereist dat het bevoegd gezag door middel van een zorgvuldig onderzoek kan aantonen dat er voor betrokkene geen reële herplaatsingsmogelijkheden zijn. Hiertoe onderzoekt het bevoegd gezag eerst of de mogelijkheid bestaat van plaatsing in een functie met passende arbeid, en daarna, indien die mogelijkheid zich niet voordoet doch niet eerder dan na afloop van het eerste ziektejaar, in een functie met gangbare arbeid.8. Bij het onderzoek, bedoeld in het zevende lid, betreft het bevoegd gezag ook het resultaat van de WIA-claimbeoordeling en een door bevoegd gezag of de werknemer aangevraagd deskundigenoordeel van het UWV. Nu niet anders is gesteld of gebleken mag, gelet op de WIA toekenning na twee jaar arbeidsongeschiktheid, in dit geval worden aangenomen dat het uitvoeringsinstituut werknemers verzekeringen (UWV) het re-integratieverslag heeft beoordeeld en de re-integratie-inspanningen van verweerster als voldoende heeft beoordeeld.

De commissie is van oordeel dat op grond hiervan, in samenhang met de uitvoering door verweerster beschreven inspanningen, die appellante niet althans onvoldoende heeft bestreden, kan worden geconcludeerd dat verweerster zich (ruim) voldoende heeft ingespannen voor de re-integratie van appellante.

Verweerster heeft alvorens tot ontslag over te gaan nog door een arbeidsdeskundige onderzoek laten verrichten naar de arbeidsmogelijkheden en herplaatsingsmogelijkheden van appellante. De conclusie van dit rapport van 5 november 2011 luidde dat appellante niet herplaatsbaar is als onderwijsassistente bij de eigen werkgever, dat er bij de eigen werkgever geen ander werk beschikbaar is wat bij de mogelijkheden van appellante past en dat vanwege de combinatie van beperkingen de inzetbaarheid van appellante in ander werk op de arbeidsmarkt vrijwel is uitgesloten. In het rapport wordt vermeld dat appellante tijdens het onderzoek ook te kennen heeft gegeven dat zij zich op dat moment niet tot werken in staat achtte. Appellante heeft ook verder niet aannemelijk gemaakt dat deze conclusies onjuist zijn. Geconcludeerd mag dan ook worden dat ten tijde van het ontslag noch bij verweerster zelf noch bij een andere werkgever herplaatsing in eigen of ander werk mogelijk was. Noch daargelaten of van verweerster in redelijkheid kon worden verwacht dat zij bepaalde taken (met name het door appellante genoemde NT2) ten behoeve van appellante structureel zou onttrekken aan de functie van groepsleerkracht, is, juist gelet op de verslechtering van haar gezondheidstoestand in juni 2011 (recidive borstkanker), niet aannemelijk dat appellante voor een dergelijke taak arbeidsgeschikt was.

Het bovenstaande houdt in dat het beroep ongegrond is.

5. De beslissing

De commissie voornoemd,

verklaart het beroep ongegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 30 maart 2012 door mr. H.P.H. van Griensven, voorzitter, mr. A.A.M. Mollee en mr. G.M.J. Prick, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.